

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 26.2.2010
COM(2009)648 окончателен/3

2008/0234 (NLE)

CORRIGENDUM

Ce document remplace le COM(2009) 648 final et COM(2009) 648 final/2
des 23.11.2009 et 2.12.2009, l'acronyme APP devient NLE.
Concerne toutes les versions linguistiques

Изменено предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно сключването, от името на Европейския съюз, на
Споразумение за сътрудничество
между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и
Княжество Лихтенщайн, от друга страна,
за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните
финансови интереси и за гарантиране на обмен на информация по данъчни
въпроси**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ

На 10 декември 2008 г. Комисията прие предложение за решение на Съвета относно подписването, от името на Европейската общност, на Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси, както и предложение за решение на Съвета относно сключването от името на Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, на Споразумение за сътрудничество за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси¹.

Това предложение бе прието, след като Съветът даде разрешение на 7 ноември 2006 г.

2. ЦЕЛ НА ИЗМЕНЕНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

В резултат на заключенията, приети от Съвета ЕКОФИН на 10 февруари 2009 г., се очаква Лихтенщайн да включи в споразумението с Европейския съюз поне подобен обхват от задължения, като този от споразуменията му с трети държави. Съветът също упълномощи Комисията да получи изменения за гарантиране на ефективна административна помощ и достъп до информация по отношение на всички форми на инвестиции, по-специално фондации и тръстове.

Лихтенщайн, последван от други държави, издаде официално становище, с което признава стандарта на сътрудничество съгласно член 26 от Примерната конвенция на ОИСР за доходите и капитала (2005 г.). В резултат на заключенията на Г-20 от 2 април 2009 г. е логично да се включат стандартите от модела на ОИСР. Затова заключенията на Съвета трябва да бъдат тълкувани в тази връзка. Този стандарт не следва да бъде ограничаван до случаи на данъчни измами и избягване на данъци, а да обхваща целия обмен на информация, включително за целите на данъчното сътрудничество.

Затова през 2009 г. Комисията в тясно сътрудничество със Съвета, по-специално чрез работата, извършена в рамките на работната група на ЕАСТ и работната група по данъчните въпроси (пряко облагане), договори с Лихтенщайн няколко въпроса, включващи:

- общият обхват на споразумението трябва да се разшири, за да включва данъчното сътрудничество съгласно стандарта на ОИСР от член 26;
- общият обхват следва да се разшири, за да отразява по-добре стандартите на ОИСР, като се посочи, че помощта при поискване чрез обмен на информация

¹ COM(2008) 839 окончателен.

ще включва информация, която е от предполагаемо значение за определянето, оценката, изпълнението и събирането на данъци, изплащането и изпълнението на данъчни вземания или разследване или наказателно преследване по данъчни въпроси;

- избягването на данъци, включително неподаване на изискваната от закона данъчна декларация, следва да бъде включено и е необходимо пояснение на понятията данъчна измама и избягване на данъци, по-специално за определяне на обхвата на помощта във връзка с разследвания;

- изготвянето на ревизираното споразумение следва да отразява по-добре точната формулировка на стандарта на ОИСР от член 26 по отношение на границите за обмен на информация.

- с цел гарантиране на пълното прилагане на стандарта от член 26 от модела на ОИСР, изглежда необходимо да се определят правомощията, с които разполага администрацията на запитания партньор; по-специално страните трябва да гарантират, че техните административни органи имат правомощия да получават и предоставят информация, държана от банки, предприятия, партньорства, тръстове и фондации, по-специално относно собственост и бенефициенти с цел предоставянето на тази информация при поискване;

- споразумението следва да се преразгледа, за да се предостави допълнителна роля на Съвместния комитет по отношение на мониторинга и оценката;

- формата и съдържанието на исканията за помощ следва да се определят така, че да включат описание на съдържанието на искането за помощ, което отразява разпоредбите, неотдавна договорени от Лихтенщайн с трети държави;

- споразумението следва да позволява бързото си прилагане и да предвижда диференциран режим с временно прилагане на някои компетенции на Съюза, а именно по отношение на традиционните собствени ресурси и някои аспекти на разпоредбите за обмен на информация.

В контекста на тези преговори Княжество Лихтенщайн повдигна следните главни въпроси:

- контекстът на споразумението за Лихтенщайн се характеризира с членството му в ЕИП, а следователно и в участие в свободите на вътрешния пазар, както и с подписаните споразумения за асоцииране към достиженията на правото от Шенген и Дъблин;
- равното третиране и недискриминацията са основни принципи и като такива следва да се прилагат от всички държави-членки в отношенията им с Лихтенщайн; Лихтенщайн цели също да получи равно третиране и недискриминация по отношение както на други европейски трети държави, така и на задълженията за обмен на информация съгласно споразумението;
- Лихтенщайн си запазва възможността да сключва допълнителни двустранни споразумения за данъчно сътрудничество с отделни държави-членки в тяхната сфера на компетенции. Такива споразумения вече са сключени с някои държави-членки.

Комисията редовно е представяла на Съвета доклади за напредъка по преговорите ѝ с Лихтенщайн.

На 9 юни 2009 г., като припомни заключенията на Съвета от 10 февруари 2009 г., Съветът настоя Комисията незабавно да представи резултатите от преговорите относно споразумението с Лихтенщайн за борба с измамите и отбеляза намерението на Комисията да представи насоки за водене на преговори за споразумения за борба с измамите с Монако, Андора, Сан Марино и Швейцария.

Обсъжданията, проведени в рамките на работните групи на Съвета (работната група на ЕАСТ и работната група по данъчните въпроси — пряко облагане), спомогнаха за изготвянето на неофициален преработен проект; Комисията включи исканията и преодоля притесненията на държавите-членки, доколкото е възможно. Този проект бе представен за обсъждане на COREPER на 8 и 14 октомври 2009 г.

По време на Съвета ЕКОФИН на 20 октомври Съветът реши, че ще се върне отново на този въпрос през декември.

Измененото предложение взема предвид тези неотдавнашни промени. Освен това то отчита новите разпоредби на Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално по отношение на правните основания.

Това споразумение следва да служи за модел при воденето на преговори за споразумения за борба с измамите с други трети държави.

3. ВЪВЕДЕНИ ИЗМЕНЕНИЯ

- Заглавие на споразумението и член 1 — „Цел“

Заглавието и този член бяха изменени, за да отразяват разширяването на целта на споразумението (за да обхваща и помощта чрез обмен на информация, която е от предполагаемо значение за определянето, оценката, изпълнението и събирането на данъци).

- Член 2 — „Общ обхват“

Този член е изменен, за да се отрази разширяването на обхвата на споразумението. За тази цел бе добавен член 2, параграф 1, буква в), за да се вземат предвид заключенията на Съвета от 10 февруари 2009 г. и ангажиментите на Лихтенщайн от 12 март 2009 г. за приемане на стандарта на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси (член 26 от Примерната конвенция на ОИСР за доходите и капитала).

Освен това, в член 2, параграф 1, буква а) бе заличена думата „всички“ пред „страни“, тъй като тя не носи добавена стойност, а в член 2, параграф 1, букви б), д) и е) бе заличена думата „незаконни“.

В член 2, параграф 4, буква д) бе въведено ново определение на преките данъци. Това определение е в съответствие с определението в член 3 от типовото споразумение на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси.

Член 2, параграф 4, букви б) и г) бяха изменени, за да обхванат неподаването на верни декларации и избягването на мита и косвени данъци в съответствие с определението в член 2, параграф 4, буква е) на действия в нарушение на законодателството за преките данъци.

Допълнително определение на лице бе добавено член 2, параграф 4, буква ж). Това определение взема дефиницията, предложена от шведското председателство като компромисен вариант за проекта на директива за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане.

В член 2 се добавя нов параграф 5, за да се уточни, че обменът на информация не зависи от това дали лицето, за което се отнася информацията, или лицето, което притежава информацията, постоянно пребивава в някоя от страните по споразумението, както и какво се има предвид под органи на страните. Това е в съответствие с член 2 от типовото споразумение на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси, както и със задълженията, договорени от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 2 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн²).

И накрая, предвидено е неспазването на правните изисквания за подаване на данъчна декларация (член 2, параграф 4, буква е), точка vi)).

- Член 3 — „Маловажни случаи“

Този член бе изменен, така че да отпадне минималната граница по отношение на обмена на информация по данъчни въпроси.

- Член 4 — „Обществен ред“

Този член не е изменен. Въпреки това трябва да се посочи, че тази разпоредба трябва да се тълкува в много ограничен смисъл, за да бъдат запазени основните интереси на някоя страна. Той не може да се тълкува по начин, който да възпрепятства нормалното функциониране на споразумението.

- Член 5 — „Предаване на информация и доказателствени материали“

Член 5, параграф 2, буква б) бе изменен, за да се добави позоваване на член 2, параграф 1, буква в).

- Член 6 — „Поверителност“

Този член не е изменен. Тази разпоредба трябва да се разглежда в контекста на член 21 относно използването на информация.

²

Споразумение между правителството на Съединените американски щати и правителството на Княжество Лихтенщайн относно данъчно сътрудничество и обмен на информация, свързана с данъците.

- Член 7 – „Връзка с други споразумения“

Този член бе изменен, за да се поясни, че споразумението трябва да се тълкува като предоставящо минимални правила и че двустранните споразумения (но също и договореностите) могат да излязат извън този минимум, доколкото водят до по-широко сътрудничество в областта на административната помощ.

- Член 8 — „Обхват на административната помощ“

Този член бе изменен, за да се спомене изрично административното сътрудничество чрез обмен на информация в областта на данъците, обхванато от споразумението.

- Член 9 — „Давност“

Последното изречение е добавено, за да се уточни, че изтичането на свързания с данъците давностен срок на замолената страна не е пречка да получи или предостави исканата информация. Това съответства на задълженията, договорени от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 7, параграф 5 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн).

- Член 10 – „Правомощия“

В съответствие със заключенията на Съвета от февруари 2009 г. този член бе ревизиран, за да се постигне сходен обхват на задълженията с този, договорен от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 5, параграф 6) и с типовото споразумение на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси от 2002 г.

Добавени са две бележки под линия, за да се посочи, че учреждения и фондации се превеждат на немски език като Anstalten и Stiftungen.

Направена е връзка с новото определение на лице в член 2, параграф 4, буква ж).

- Член 11 – „Ограничения на обмена на информация“

Този член бе изменен, така че да се вземе предвид стандарта на ОИСР от член 26 (параграф 2). Той бе изменен и за да се посочи, че искане за информация не се отказва поради това, че данъчното задължение, за което се изпраща искането, е оспорвано от данъкоплатеца (нов параграф 3), в съответствие със задълженията, договорени от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 7, параграф 3 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн).

- Член 12 — „Разходи и задължение за изчерпване на обичайните източници на информация“

Първият параграф бе заменен с нова разпоредба относно разходите, която е в съответствие с типовото споразумение на ОИСР от 2002 г. за обмен на информация по данъчни въпроси (член 9, според който „поемането на разходи, възникнали при предоставяне на съдействие, се определя от договарящите се страни“ и бележките).

Във втория параграф относно задължението за изчерпване на обичайните източници на информация бе добавено изключение за случаите, в които прибягването до подобни средства би породило прекомерни трудности.

- Член 14 – „Искане за информация“

Новата формулировка на този член е в съответствие със задълженията, договорени от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 5 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн), които са вдъхновени от типовото споразумение на ОИСР от 2002 г. за обмен на информация по данъчни въпроси.

- Член 18а — „Присъствие на упълномощени служители от органа на молещата страна във връзка с данъчното сътрудничество“

Тези нови разпоредби относно данъчното сътрудничество са добавени в резултат на разширяването на обхвата на споразумението (нов член 2, параграф 1, буква в)). Те са в съответствие с типовото споразумение на ОИСР от 2002 г. за обмен на информация по данъчни въпроси (член 6 и бележки, по-специално параграфи 66—70) и са вдъхновени от задълженията, договорени от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 6 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн).

- Член 20а — „Форма и съдържание на искането за съдействие по данъчни въпроси“

В съответствие със заключенията на Съвета от февруари 2009 г. този член бе ревизиран, за да се постигне сходен обхват на задълженията с този, договорен от Лихтенщайн със Съединените американски щати (член 5, параграф 2 от споразумението между САЩ и Лихтенщайн).

Този член следва да се тълкува в контекста на съвместната декларация относно тази разпоредба, по-специално когато самоличността на титуляря на сметката е неизвестна.

- Член 21 — „Използване на информацията“

Този член не е изменен. Въпреки това следва да се отбележи, че съдебните производства по този член следва да означават както граждански, така и наказателни производства.

- Член 24 — „Изплащане на вземания“

В допълнение към обясненията, предоставени в обяснителния меморандум на първоначалните предложения, приети на 10 декември 2008 г., следва да се посочи, че разпоредбите на член 24, параграф 2 не засягат допълнителните изисквания съгласно националното право, ако има такива.

- Член 25 — „Връзка с други споразумения“

Както е посочено в член 7, този член е изменен също с цел да се поясни допълнително, че разпоредбите на дял III не възпрепятстват по-широкото

сътрудничество въз основа на други инструменти, по-специално двустранни споразумения.

- Член 31 — „Претърсване и изземване“

Този член не е изменен. Въпреки това трябва да се отбележи, че списъкът с условия за допустимост на исканията, предвиден в този член, е изчерпателен.

- Член 32 — „Искане за банкова и финансова информация“

Член 32, параграф 5 бе пренаписан, за да отразява по-добре стандарта на ОИСР. В този параграф „страна“ означава замолената страна.

В допълнение към обясненията, предоставени в обяснителния меморандум на първоначалните предложения, приети на 10 декември 2008 г., следва да се посочи, че ограниченията за отхвърляне на искане за информация не следва да бъдат различни за административното съдействие и правната взаимопомощ.

- Член 33 — „Контролирани доставки“

Този член не е изменен. Въпреки това следва да се отбележи, че тази разпоредба трябва да се чете в контекста на член 8, параграф 2.

- Член 38 — „Съвместен комитет“

Член 38, параграфи 1 и 2 бяха леко изменени, по-специално с цел поясняване, че решенията, които се вземат с единодушие, обхващат практическите условия за прилагане на споразумението, в допълнение към решенията, предвидени в друг член от споразумението.

Член 38, параграф 2 посочва какво се има предвид под всички страни.

- Член 41 — „Влизане в сила“

Предвид прецедентът с Швейцарската конфедерация, се добавя разпоредба, за да се въведат някои специфични разпоредби в споразумението (дялове I и II, доколкото те се отнасят до приходите, обхванати от данъчното облагане върху спестяванията, и обмена на информация и взаимопомощта относно измамите и другите незаконни дейности в областта на традиционните собствени ресурси и средствата на Общността), приложими от момента на подписване на споразумението от страните и след като Княжество Лихтенщайн нотифицира за инструментите си за ратификация.

Правният ред на Съюза позволява такова временно прилагане.

Традиционните собствени ресурси трябва да се разбират в контекста на Решението на Съвета от 7 юни 2007 г. относно системата на собствените ресурси на Европейските общности³ (тази концепция обхваща списъка по член 2, параграф 1, буква а), но не обхваща ДДС).

³ ОВ L 163, 23.6.2007 г., стр. 17.

- Член 43 — „Временно прилагане“

Този член е изменен, за да се посочат правилата за временно прилагане по отношение на помощта чрез обмен на информация за определяне, оценка, изпълнение и събиране на преки и косвени данъци (нов член 2, параграф 1, буква в)).

Формулировката на член 43, буква в) е вдъхновена от член 15 от типовото споразумение на ОИСР от 2002 г. за обмен на информация по данъчни въпроси. Тази нова разпоредба цели режим на временно прилагане, който е съвместим с необходимостта от предсказуема правна рамка за съществуващите връзки с клиенти. Ако споразумението бъде подписано преди края на 2009 г., първата засегната данъчна година ще бъде 2010 г., а първият обмен на информация, основан на тази конкретна данъчна година, ще бъде направен през 2011 г.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Комисията изменя своето предложение, както следва:

Изменено предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно сключването, от името на Европейския съюз, на
Споразумение за сътрудничество
между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и
Княжество Лихтенщайн, от друга страна,
за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните
финансови интереси и за гарантиране на обмен на информация по данъчни
въпроси**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 325, параграф 4 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Комисията⁴,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент⁵,

като има предвид, че

- (1) На 7 ноември 2006 г. Съветът упълномощи Комисията да преговаря с Княжество Лихтенщайн за споразумение за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на обществените финансови интереси, включително ресурси и разходи, и по-специално безвъзмездни средства и данъци, и на 10 февруари 2009 г. Съветът поиска да включи всички необходими изменения за гарантиране на ефективна административна помощ и достъп до информация по отношение на всички форми на инвестиции, по-специално фондации и тръстове.
- (2) Съгласно Решение [...] на Съвета от , и при условие че бъде сключено на по-късна дата, споразумението беше подписано от името на Европейския съюз на .
- (3) В съответствие с член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз Комисията следва да представлява Съюза в Съвместния комитет, създаден със споразумението за сътрудничество. Позициите, които ще бъдат приети от името на Съюза, когато Съвместният комитет бъде призован да приеме нормативни актове с правно действие, ще бъдат установявани в съответствие с член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (4) Споразумението следва да бъде одобрено,

⁴ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁵ ОВ С [...], [...], стр. [...].

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото се одобрява от името на Европейския съюз Споразумението за сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси и за гарантиране на обмен на информация по данъчни въпроси.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

С настоящото се упълномощава председателят на Съвета да определи лицето, което има правомощията да извърши уведомлението, предвидено в член 41, параграф 2 от споразумението, от името на Европейския съюз⁶.

Член 3

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

⁶ Датата на влизане в сила на споразумението ще бъде публикувана в Официален вестник на Европейския съюз от Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Споразумение за сътрудничество
между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и Княжество
Лихтенщайн, от друга страна,
за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови
интереси и за гарантиране на обмен на информация по данъчни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ,
КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,
КРАЛСТВО ДАНИЯ,
ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,
РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,
ИРЛАНДИЯ,
РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,
КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,
ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,
ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,
РЕПУБЛИКА КИПЪР,
РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,
РЕПУБЛИКА ЛИТВА,
ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,
РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,
РЕПУБЛИКА МАЛТА,
КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,
РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,
РЕПУБЛИКА ПОЛША,
ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,
РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ, от една страна,

и

КНЯЖЕСТВО ЛИХТЕНЩАЙН, от друга страна,

наричани по-нататък „страните“,

КАТО ЖЕЛАЯТ да водят ефективна борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на финансовите интереси на страните и да осигуряват ефективно административно сътрудничество за определяне, оценка, изпълнение и събиране на преки и косвени данъци,

КАТО ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ, че с настоящото споразумение се интегрират стандартите на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), изразени в типовото споразумение за обмен на информация по данъчни въпроси,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД членството на Лихтенщайн в Европейското икономическо пространство и следователно участието му в четирите свободи,

РЕШИХА ДА СКЛЮЧАТ НАСТОЯЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ:

ДЯЛ I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 — Цел

Целта на настоящото споразумение е да се разшири административното съдействие и правната взаимопомощ между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси, както е посочено в член 2, и да се осигури административно сътрудничество чрез обмен на информация между страните, която е от предполагаемо значение за определянето, оценката, изпълнението и събирането на данъци, обхванати от настоящото споразумение.

Член 2 — Общ обхват

1. Настоящото споразумение се прилага за:

- а) административноправна и наказателноправна превенция, откриване, разследване, преследване и възпиране на измами и всякакви други незаконни дейности във вреда на съответните финансови интереси на страните, по отношение на:
 - търговията на стоки в нарушение на митническото и земеделско законодателство;
 - търговия в нарушение на законодателството за непреките данъци така, както те са дефинирани в параграф 4, буква в);
 - начисляването или задържането на средства — включително използването им за цели, различни от тези, за които те са били отпуснати първоначално — от бюджета на страните или управляваните от тях или от тяхно име бюджети, като безвъзмездни средства и компенсции;
 - процедури за възлагането на договори от страните;
- б) административноправна и наказателноправна превенция, откриване, разследване, преследване и възпиране на незаконни дейности във вреда на съответните финансови интереси на държавите-членки на Европейския съюз и на Княжество Лихтенщайн, чрез действия в нарушение на законодателството за преките данъци;
- в) административно сътрудничество чрез обмен на информация, която е от предполагаемо значение за администрирането и изпълнението на вътрешните законодателни актове на страните в областта на преките и косвените данъци, включително информация за определянето, оценката, изпълнението или събирането на данъци по отношение на лица, подлежащи на облагане с такива данъци, както и изплащането и

изпълнението на данъчни вземания или свързаните с тях разследване или наказателно преследване;

- г) изземване и изплащане на суми, които са дължими или неправомерно получени в резултат на незаконните дейности, посочени в параграф 1, букви а) и б).
2. Сътрудничеството по смисъла на дял II (Административно съдействие) и дял III (Правна взаимопомощ) не може да бъде отказано с единствения мотив, че искането се отнася до престъпление, третирано като данъчно в замолената страна, или че законодателството на замолената страна не предвижда такъв тип данък, мито, налог, разход, безвъзмездни средства или възстановяване или не съдържа същия тип правила или същата правна характеристика на фактите, както законодателството на молящата страна.
3. Обхватът на настоящото споразумение включва изпирането на парите от дейностите по параграф 1, буква а), при условие че изпирането на пари попада в обхвата на Директива 2005/60/ЕО, включена в Споразумението за ЕИП с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 87/2006 от 7 юли 2006 г. за изменение на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП, или че за дейностите, представляващи предикатно престъпление, по законите както на молящата, така и на замолената страна са предвидени наказания, включващи лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от повече от шест месеца.
4. За целите на настоящото споразумение:
- а) „измама и всяка друга незаконна дейност“, посочена в параграф 1, буква а), включва и контрабанда, корупция и изпиране на пари от дейностите, обхванати от параграф 1, буква а), при условията на параграф 3;
 - б) „търговия със стоки в нарушение на митническото и селскостопанското законодателство“, посочена в параграф 1, буква а), следва да се разбира независимо от това дали стоките преминават (потегляне, дестинация или транзит) през територията на другата страна, и включва неподаване на верни декларации и отклонение от мита, извършено посредством умишлено използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, непълни данъчни декларации, подадени от физически или юридически лица, и неточни делови архиви;
 - в) „косвени данъци“, посочени в параграф 1, букви а) и в), се разбират като косвени данъци от всякакъв вид и описание в момента на подписването, в т.ч. мита, данък върху добавената стойност, специални данъци върху потреблението и акцизи; споразумението се прилага и за всички идентични или подобни по същество данъци, наложени след датата на подписването на споразумението в допълнение към или на мястото на съществуващи данъци;
 - г) „търговия в нарушение на законодателството за косвените данъци“, посочена в параграф 1, буква а), следва да се разбира независимо от това дали стоките или услугите преминават (заминаване, дестинация или

транзит) през територията на другата страна, и включва неподаване на точни декларации и отклонение от косвени данъци, извършено посредством умишлено използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, непълни данъчни декларации, подадени от физически или юридически лица, и неточни делови архиви;

- д) „преки данъци“, посочени в параграф 1, букви б) и в), са преки данъци от всякакъв вид и описание в момента на подписването, в т.ч. данъци върху доходите, печалбата и капитала, както и данъците върху нетното богатство и имущество, наследството и даренията, независимо от начина на определянето им, които се налагат от страните или от името на политическите подразделения или местните власти на страните; споразумението се прилага и за всички идентични или подобни по същество данъци, наложени след датата на подписването на споразумението в допълнение към или на мястото на съществуващи данъци.
- е) „действия в нарушение на законодателството за преките данъци“, посочени в параграф 1, буква б), се състоят в отклонение от преки данъци, извършено посредством умишлено използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, включително непълни данъчни декларации, подадени от лице, и неточни делови архиви. Всяко от следните действия, ако е извършено умишлено, представлява „действие в нарушение на законодателството за преките данъци“:
- i) изготвяне, поръчване на изготвянето, подписване или подаване на документ, който:
 - се изисква по закон да бъде подаден пред данъчните органи като доказателство за размера на облагаемия доход,
 - служи като основа за изчисляването на данъка, и
 - съдържа каквито и да е неверни данни, необходими за изчисляването на този данък;
 - ii) водене на двойно счетоводство;
 - iii) въвеждане на неверни данни или промени или фалшиви фактури или документи;
 - iv) унищожаване на книги или архиви; или
 - v) скриване на активи или укриване на източници на доходи чрез използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, включително непълни данъчни декларации, подадени от лице, и неточни делови архиви;
 - vi) Неспазване на правните изисквания за подаване на данъчна декларация;

ж) „лице“ следва да се разбира физическо лице, юридическо лице или, където действащото законодателство го позволява — сдружение на лица, за което е признато правото да извършва правни действия, но без правен статут на юридическо лице и каквато и да е друга правна договореност от каквото и да е естество и форма, без значение дали има правосубектност, притежаващо или управляващо активи, които, в т.ч. и полученият от тях доход, подлежат на облагане с който и да е от данъците, попадащи в обхвата на настоящото споразумение.

5. Компетентният орган на замолената страна обменя информация в съответствие с настоящото споразумение независимо от това дали лицето, с което е свързана информацията, има местожителство в дадена страна по споразумението, или информацията се държи от лице, което има местожителство в дадена страна по споразумението. Замолената страна обаче не е длъжна да предостави информация, която нито се държи от нейни органи (да се разбират всички правителствени агенции, политически подразделения и местни власти), нито е притежание или под контрола на лица, които се намират в рамките на нейната териториална юрисдикция.

Член 3 Незначителни нарушения

1. Органът на замолената страна може да отхвърли искане за сътрудничество, освен в случаите, отнасящи се до обмяна на информация по данъчни въпроси, в които претендираната неплатена или отклонена сума на данък или мито, или злоупотребата с безвъзмездни средства или възстановяване не надвишава 25 000 EUR или, съгласно член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), ако предполагаемата сума на изнесените или внесени без разрешително стоки не надвишава 100 000 EUR. Минималната платена в по-малко сума на данъка или митото или на злоупотребата с безвъзмездни средства или възстановяване, или минималната стойност на стоките, както е посочено по-горе, може да се състои от операции, които са взаимозависими, чието пораждащо действие продължава във времето и чийто финансов ефект е по-висок от прага, докато всяка операция, разглеждана поотделно, остава под прага. Праговете не се прилагат, ако, предвид обстоятелствата или самоличността на заподозрения, молещата страна счита случая за изключително сериозен.
2. Органът на замолената страна незабавно уведомява органа на молещата страна за основанията си да отхвърли искането за сътрудничество.

Член 4 Обществен ред

Сътрудничество може да бъде отказано, ако замолената страна счита, че изпълнението на искането би могло да накърни суверенитета, сигурността, обществения ред или други интереси от съществено значение за страната.

Член 5 Предаване на информация и доказателствени материали

1. Информация и доказателствени материали, предадени или получени съгласно настоящото споразумение под каквато и да е форма, се считат за професионална тайна и се ползват от защитата, предоставяна за аналогична информация от вътрешното право на страната, която ги получава, както и от съответните разпоредби, приложими към институциите на Общността.

По-специално, такава информация и доказателства не могат да се предоставят на лица, различни от тези, които в институциите на Съюза, неговите държави-членки или Княжество Лихтенщайн по силата на задълженията си трябва да познават, нито пък да се използват от тях за цели, които не са в приложното поле на настоящото споразумение. Тези лица използват информацията и доказателствените материали само за тези цели, освен ако използването им за конкретна различна цел не е изрично разрешено от компетентния орган на замолената страна, ако съгласно законодателството на тази страна тази информация и доказателствени материали могат да се използват за подобни цели при подобни обстоятелства. Тези лица могат да оповестяват информацията в публични съдебни производства или в съдебни решения.

2. Получените от молещата страна съгласно настоящото споразумение информация и доказателствени материали могат да се предават на всяка от страните, ако тази страна провежда разследване, за което не се изключва сътрудничество или ако има ясни индикации, че тази страна би могла да провежда такова разследване за целите си.

- а) Що се отнася до съдействието за дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), молещата страна уведомява замолената страна на коя друга страна по настоящото споразумение и за каква цел ще бъде предадена информацията.

- б) Що се отнася до съдействието за дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, буква б) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква б), молещата страна може да предава информация и доказателствени материали на друга страна по настоящото споразумение, ако замолената страна, която предоставя информацията, не възрази изрично на това в момента, в който предава информацията, или по отношение на административното сътрудничество, обхванато от член 2, параграф 1, буква в), единствено със съгласието на замолената страна, която е предоставила информацията.

Подобно предаване не може да служи за цели, различни от целите на настоящото споразумение.

3. Предаването на информация и доказателствени материали, получени по силата на настоящото споразумение, от едната страна на другата или на повече от една страна, не може да подлежи на обжалване в първоначално замолената страна.
4. Всяка страна, на която се предава информация или доказателствени материали съгласно параграф 2, спазва поставените от молещата страна ограничения

относно използването на информацията от молещата страна, която първа ги е предала.

5. Предаването на информация и доказателствени материали, получени по силата на настоящото споразумение от една страна на трета държава, подлежи на разрешение от страната, от която произхождат информацията или доказателствените материали.

Член 6 Поверителност

Молещата страна може да поиска от замолената страна да гарантира, че искането и неговото съдържание ще останат поверителни, освен в случаите, когато това е несъвместимо с изпълнението на искането. Ако замолената страна не може да спазва изискванията за поверителност, тя уведомява предварително органа на молещата страна.

Дял II АДМИНИСТРАТИВНО СЪДЕЙСТВИЕ

Глава 1 Общи разпоредби

Член 7 Връзка с други споразумения

Настоящият дял не засяга

- а) що се отнася до съдействието за действията, обхванати от член 2, параграф 1, буква а), и член 2, параграф 1, буква в) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), разпоредбите, приложими за правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси или разпоредбите на двустранни или многостранни споразумения или договорености, които са или ще бъдат сключени между страните, доколкото те водят до по-широко сътрудничество в областта на административното съдействие в сравнение със сътрудничеството, предвидено в настоящото споразумение, което установява минимални правила за обмена на информация и съдействието между всички страни, по-специално Протокол 11 за взаимопомощта по митнически въпроси към Споразумението за ЕИП, и;
- б) що се отнася до съдействието за действията, обхванати от член 2, параграф 1, буква б), и член 2, параграф 1, буква в) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква б), разпоредбите, приложими за правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси или разпоредбите на двустранни или многостранни споразумения или договорености, които са или ще бъдат сключени между страните, доколкото те водят до по-широко сътрудничество в областта на административното съдействие в сравнение със сътрудничеството, предвидено в настоящото споразумение, което установява минимални правила за обмена на информация и съдействието между всички страни, по-специално Споразумението между Европейската общност и

Княжество Лихтенщайн, предвиждащо мерки, равносилни на посочените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания⁷.

Член 8 Обхват на административното съдействие

1. Страните взаимно си съдействат за борба с измамите и другите незаконни дейности, към които се прилага настоящото споразумение, и за предоставяне на административно сътрудничество чрез обмен на информация за данъци, обхванати от настоящото споразумение, по-специално при предотвратяване и разкриване на операции и други актове на действие или бездействие, които нарушават съответното законодателство, както и при провеждането на свързаните с това разследвания.
2. Предвиденото в настоящия дял сътрудничество се прилага за всички административни органи на страните, действащи в рамките на обхвата на член 2 и упражняващи правомощия за административно разследване или правомощия за наказателно преследване, включително когато тези органи упражняват правомощията по искане на съдебните органи.

Когато наказателно разследване се провежда от или под ръководството на съдебен орган, този орган определя дали свързаните с това искания за взаимопомощ или сътрудничество се отправят въз основа на разпоредбите, приложими към правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси, или въз основа на настоящия дял.

Член 9 Давностен срок

При определяне на това, дали в отговор на искане може да се предостави информация или друго съдействие по силата на настоящия дял, замолената страна прилага давностния срок, приложим съгласно законите на молещата страна вместо давностния срок на замолената страна. В областта на данъчното облагане изтичането на свързания с данъците давностен срок на замолената страна не пречи на замолената страна да получи или предостави исканата информация.

Член 10 Правомощия

1. Без да се засяга параграф 2 органите на страните прилагат настоящия дял в рамките на правомощията, които са им предоставени съгласно вътрешното право. Нищо в настоящия дял не може да се тълкува като засягащо правомощията, предоставени съгласно вътрешните разпоредби на органите на страните по смисъла на настоящия дял.

Те процедират така, както биха действали от свое име или по искане на друг орган на същата страна. За тази цел те упражняват всички законни правомощия, които са им предоставени съгласно вътрешното право в отговор на искането.

⁷

ОВ L 379, 24.12.2004, стр. 84.

2. За целите на член 14 от настоящото споразумение всяка страна гарантира, че разполага с правомощието чрез компетентните си органи да получава и предоставя:

а) информация, съхранявана от банки, други финансови институции и всички лица, в т.ч. определени лица и попечители, действащи в качеството им на агент или доверено лице;

б) информация за законния и благодетелствания собственик на дружества и други правни образувания, в това число по-специално учреждения⁸, включително информация за всички лица по веригата на собственост;

в) в случай на съдружия, информация за самоличността на съдружниците;

г) в случай на тръстове, информация за завещатели, попечители, благодетелствани лица и защитници;

д) в случай на фондации⁹, информация за основателите, членовете на съвета на фондацията и бенефициерите;

е) информация за всички лица, както са определени в член 2, параграф 4, буква ж).

Член 11 Ограничения на обмена на информация

1. Без да се засяга член 10, параграф 2 административното съдействие във връзка с дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, букви б) и в), не налага каквито и да било задължения на дадена страна, от която се иска информация, да провежда разследвания или да предоставя информация, ако за нейните компетентни административни органи провеждането на такива разследвания или събирането на исканата информация би било в нарушение на нейното законодателство или административна практика. В случай на такова съдействие предоставянето на информация може да бъде отказано, ако би довело до разкриването на търговска, промишлена или професионална тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване би било в нарушение на член 4, или компетентният орган на дадена страна може да откаже да предаде информация, ако молещата страна не е в състояние по практически или правни причини да предостави същия вид информация.

2. В никакъв случай разпоредбите на параграф 1 не се тълкуват като позволяващи на дадена страна да откаже да предостави информация, единствено защото информацията се съхранява от банка, друга финансова институция, определено лице или лице, което действа като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице, нито пък защото няма интерес от подобна информация.

⁸ Тълкуването на термина „учреждение“ и на еквивалентните термини на всички автентични езици на настоящото споразумение се основава на тълкуването на термина „Anstalt“ в немската версия на споразумението.

⁹ Тълкуването на термина „фондация“ и на еквивалентните термини на всички автентични езици на настоящото споразумение се основава на тълкуването на термина „Stiftung“ в немската версия на споразумението.

3. Искане за информация не се отказва на основание, че данъчният пасив, заради който се отправя искането, се обжалва от данъкоплатеца.

Член 12 Разходи и задължение за изчерпване на обичайните източници на информация

1. Разходите по предоставянето на съдействие се поемат от замолената страна, освен ако компетентните органи на страните не се споразумеят друго поради значителни ограничения. Компетентният орган на замолената страна се консултира с компетентния орган на молещата страна дали при предоставянето на съдействие по конкретно искане трябва да се предвидят значителни разходи.
2. Органът на замолената страна може да отхвърли искане за сътрудничество, когато е ясно, че органът на молещата страна не е изчерпал обичайните източници на информация, които при дадените обстоятелства би могъл да използва, за да получи исканата информация без риск да застраши възможностите за постигане на желания резултат, освен когато прибягването до подобни средства би породило прекомерни трудности.

Член 13 Централни отдели

1. Всяка страна посочва един или повече централни отдели, които имат правото да обработват исканията за административно съдействие по настоящия дял.

Тези отдели се обръщат към всички компетентни административни органи за изпълнението на исканото съдействие.
2. Централните отдели общуват пряко помежду си.
3. Дейността на централните отдели, особено в спешни случаи, не изключва прякото сътрудничество между другите органи на страните, които имат правото да действат по въпроси, за които се отнася настоящото споразумение. Централните отдели биват информирани за всички действия, в които е отправено искане за действие, включващо такова пряко сътрудничество.
4. Когато изпращат нотификацията съгласно член 41, параграф 2, страните обявяват кои са органите, считани за централни отдели за целите на настоящия член.

Глава 2 Съдействие при поискване

Член 14 *Искане за информация*

1. По искане на молещата страна компетентният орган на замолената страна предоставя информация за целите, посочени в член 1 от настоящото споразумение, и в съответствие с допълнителните разпоредби.
2. Информация се получава и обменя по силата на настоящото споразумение без значение дали замолената страна има нужда от такава информация за своите собствени цели или дали разследваните действия биха представлявали престъпление съгласно законите на замолената страна, ако са се случили на нейна територия.
3. Когато информацията, притежание на компетентен орган на замолената страна, не е достатъчна да отговори на искането за информация, замолената страна взема всички подходящи мерки по събиране на информация, за да предостави на молещата страна исканата информация, независимо от това, че молещата страна по това време може да няма нужда от подобна информация за собствените си данъчни цели. Привилегиите, предвидени в законодателните актове и практиките на молещата страна, не се прилагат при изпълнение на искане от замолената страна, и подобни въпроси се разрешават от молещата страна.
4. Всяка страна взема всички необходими мерки за получаване на исканата информация и, ако това е поискано специално, предоставя информацията под уточнената от компетентния орган на молещата страна форма, включително показания на свидетели и заверени копия на оригинални документи. Докладите и другите документи, или заверени копия, или извлечения от тях, на които се базира изпратената информация и с които разполагат органите на замолената страна, или които са изготвени или получени в отговор на искането, се прилагат към предоставената информация.
5. По споразумение между органа на молещата страна и органа на замолената страна и съгласно подробните инструкции на последния, служителите, които са надлежно упълномощени за целта от органа на молещата страна, могат да имат достъп до документи и информация по параграф 1, съхранявани в офисите на органите на замолената страна, които се отнасят до конкретни незаконни действия, попадащи в обхвата на настоящото споразумение. Тези служители имат правото да правят копия на такива документи.
6. Съвместният комитет, създаден съгласно член 38, определя сроковете, в които органът на замолената страна потвърждава пред органа на молещата страна получаването на искането и, ако е необходимо, го уведомява за пропуските в искането или дали смята, че съществуват пречки за предоставянето на информацията или дали отказва да предостави информацията.

Член 15 Искане за надзор

По искане на органа на молещата страна, органът на замолената страна упражнява винаги, когато е възможно, надзор над търговията със стоки в нарушение на посоченото в член 2, параграф 1, буква а) законодателство. Този надзор може да се отнася до лице, основателно заподозряно, че е участвало или участва в извършването на такива незаконни действия или в извършването на действия за подготовка на такива незаконни действия, или до помещенията, превозните средства и стоките, свързани с такива действия.

Член 16 Уведомяване и изпращане по пощата

1. По искане на органа на молещата страна, органът на замолената страна уведомява или организира уведомяването на получателя, съгласно вътрешното право на замолената страна, за всички правни инструменти или решения, произхождащи от съответните органи на молещата страна, които попадат в обхвата на настоящото споразумение.
2. Исканията за уведомяване, в които е определен предметът на правния инструмент или решението, за които се прави уведомлението, посочват името и адреса на получателя, заедно с всяка друга информация, която може да улесни идентификацията му, като се придружават с превод на официален език на замолената страна или на език, който е приемлив за нея. Замоленият орган информира незабавно молещия орган за отговора си на искането за уведомяване, като го информира по-специално за датата, на която получателят е бил уведомен за решението или правния инструмент.
3. Страните могат да изпращат по пощата уведомления и искания за информация и документи пряко на лицата, пребиваващи на територията на другата страна. Ако тези уведомления и искания за информация се изпращат на оператори, за които се отнасят третото и четвъртото тире на член 2, параграф 1, буква а), пребиваващи на територията на другата страна, тези лица могат да им отговорят и да предоставят съответните документи и информация във формата, предвидена от правилата и договореностите, по които са предоставени средствата.
4. Нищо в настоящото споразумение не се тълкува като обезсилване на начина на изпращане на документи от коя да е от страните съгласно нейните разпоредби.

Член 17 Искане за разследване

1. По искане на молещата страна, замолената страна предприема или нарежда предприемането на всички полезни административни разследвания на операции или форми на поведение, представляващи незаконни действия, за които се отнася настоящото споразумение, или които дават основание на молещия орган да подозира, че са били извършени такива незаконни действия.
2. Замолената страна използва всички средства за разследване, позволени от нейната правна система, както ако действа от свое име или по искане на друг

вътрешен орган, включително включването или упълномощаването на съдебните органи, когато това е необходимо.

Тази разпоредба не засяга задължението на стопанските оператори да сътрудничат съгласно член 19.

Органът на замолената страна съобщава на органа на молещата страна резултатите от тези разследвания. Член 14, параграф 2 се прилага *mutatis mutandis*.

3. Органът на замолената страна предоставя съдействие във връзка с всички обстоятелства, обекти и лица, които са очевидно свързани с предмета на искането за съдействие, без да е необходимо допълнително искане за това. Когато има съмнение, органът на замолената страна се обръща първо към органа на молещата страна.

Член 18 Присъствие на упълномощени служители от органа на молещата страна

1. По споразумение между органа на молещата страна и органа на замолената страна, служители, назначени от органа на молещата страна, могат да присъстват при административните разследвания, посочени в предходния член. Тяхното присъствие не изисква съгласието на разследваното лице или разследвания стопански оператор.

2. Служителите на органа на замолената страна по всяко време провеждат разследванията. Служителите на органа на молещата страна не могат по своя инициатива да упражняват правата, поверени на служителите на органа на замолената страна.

Те обаче имат достъп до същите помещения и същите документи, както служителите на органа на замолената страна, чрез тях и само за целите на провежданото разследване.

3. Към разрешението могат да се прилагат условия.
4. Информацията, сведена до знанието на органа на молещата страна, не може да се използва като доказателство, докато не бъде разрешено предаването на свързаните с изпълнението документи.

Член 18a Присъствие на упълномощени служители от органа на молещата страна във връзка с данъчното сътрудничество

1. Що се отнася до съдействие по отношение на дейности, обхванати от член 2, параграф 1, буква в), с основателно уведомление, направено предварително, органите на замолената страна могат да позволят на служители на молещата страна да влязат на територията на замолената страна, в рамките на допустимото съгласно вътрешното ѝ право, да интервюират лица и да разглеждат архиви с предварителното писмено съгласие на съответните лица. Компетентните органи на молещата страна уведомяват компетентните органи

на замолената страна за времето и мястото на очакваната среща със съответните лица. По избор на замолената страна служител на замолената страна може да присъства на срещата.

2. При поискване от компетентния орган на молещата страна, доколкото това е позволено съгласно законодателството на замолената страна, компетентният орган на замолената страна може да даде позволенията си представители на компетентния орган на молещата страна да присъстват на подходяща част от данъчното проучване на територията на замолената страна, като в този случай компетентният орган на замолената страна, провеждащ проучването, във възможно най-кратък срок уведомява компетентния орган на молещата страна за времето и мястото на проучване, за органа или лицето, оторизирано да проведе проучването, както и за процедурите и условията, изисквани от компетентния орган на замолената страна за провеждане на проучването. Всички решения за провеждане на проучването се вземат от замолената страна, провеждаща проучването.

Член 19 Задължение за сътрудничество

От стопанските оператори се изисква да сътрудничат при изпълнението на искането за административно съдействие, като предоставят достъп до своите помещения, превозни средства и документация, както и всяка съответна информация. Молещата страна може да поиска от замолената страна да наложи изпълнението на това задължение в границите, определени от вътрешното право на замолената страна за разследвания от същия характер, предприемани от нейните административни органи и целящи да осигурят спазването на това право.

Член 20 Форма и съдържание на искането за съдействие

1. Исканията за съдействие се изготвят в писмена форма. Те се придружават от такива документи, които се считат за полезни за отговора.

При спешни случаи се приемат устни искания, но те трябва да бъдат потвърдени писмено при първа възможност.

2. Исканията се придружават от следната информация:
 - а) молещият орган;
 - б) мярката, за която се отправя искане;
 - в) предмета и основанията за искането;
 - г) законодателството, правилата и други свързани с тях правни разпоредби;
 - д) възможно най-ясни и пълни указания за физическите или юридическите лица, които трябва да се разследват;
 - е) обобщение на съответните факти и вече проведените проверки с изключение на случаите, предвидени в член 16.

3. Исканията се правят на официален език на замолената страна или на език, който е приемлив за нея.
4. Неточни или непълни искания могат да бъдат коригирани или допълнени. Междувременно се осъществяват мерките, необходими за действие по искането.
5. Исканията, изпратени до некомпетентни органи, незабавно се препращат до компетентния орган.

Член 20а Форма и съдържание на искането за съдействие по данъчни въпроси

Искания по отношение на дейности, обхванати от член 2, параграф 1, буква в), съдържат възможно най-конкретна информация и посочват писмено следните сведения:

- а) самоличността на лицето, което се проучва или разследва;
- б) срока, в който се иска информацията;
- в) характера на исканата информация и формата, под която молещата страна би желала да я получи;
- г) въпросът съгласно правото на молещата страна, по отношение на който се търси информацията;
- д) причините да се счита, че исканата информация е от предполагаемо значение за данъчното администриране и изпълнение на молещата страна по отношение на посоченото по буква а) от настоящия параграф лице;
- е) основанието да се счита, че исканата информация е налице в замолената страна или е притежание или под контрола на лице под юрисдикцията на замолената страна;
- ж) доколкото са известни, името и адреса на всяко лице, което може да притежава или да контролира исканата информация;
- з) декларация, че молещата страна ще може да получи или предостави исканата информация, ако замолената страна направи подобно искане;
- и) декларация, че молещата страна е използвала всички разумни налични средства на своя територия, за да получи информацията, с изключение на тези, които биха породили прекомерни трудности.

Член 21 Използване на информация

1. Получената информация се използва изключително за целите на настоящото споразумение. Когато страна поиска да използва такава информация за други цели, тя иска предварителното писмено съгласие на предоставящия орган. След това използването ѝ е предмет на ограниченията, определени от този орган.

2. Параграф 1 не изключва възможността за използване на информацията в съдебни или административни производства за неспазване на законите, за които се отнася искането за административно съдействие, ако за тези производства са налице същите форми на съдействие. Съответният орган на страната, която е предоставила информацията, незабавно бива уведомен за това.
3. Страните могат да използват получената информация и документите, с които е направена справка съгласно настоящото споразумение, като доказателства в своите доклади и показания, както и в производства и съдебни дела.

Глава 3 Специални форми на сътрудничество

Член 22 Съвместни операции

1. За внос, износ и транзит на стоки, където обемът на сделките и последващите рискове по отношение на данъците и безвъзмездните средства са такива, че биха могли да доведат до големи загуби за бюджета на страните, те могат да се договорят за провеждане на съвместни трансгранични операции за предотвратяване и преследване на незаконните действия, за които се отнася настоящото споразумение.
2. За координацията и планирането на тези трансгранични операции отговорност носи централният отдел или посочена от него служба.
3. Когато данъчната ситуация на едно или повече данъчно задължени лица представлява общ или допълващ интерес за страните, те могат да се договорят да извършат на териториите си едновременен контрол с оглед да обменят получената информация, винаги когато такъв контрол би се оказал по-ефективен, отколкото този, извършен само от една от страните.

Член 23 Съвместни екипи за специални разследвания

1. Органите на няколко страни могат по споразумение помежду си да създадат съвместен екип за специални разследвания, разположен в една от страните.
2. Съвместният екип провежда трудни разследвания, свързани с мобилизирането на значителни ресурси, и координира съвместните действия.
3. Участието в такъв екип няма за резултат да се повери на представителите на органите на участващите страни правомощието да действат на територията на другата страна, в която се провеждат разследванията.
4. Когато служителите на страната извършват дейности на територията на друга страна и чрез действията си нанасят щети, страната, на чиято територия е нанесена щетата, я поправя според националното си законодателство по същия начин, както и ако щетата е била нанесена от собствените ѝ служители. Тази страна ще бъде напълно обезщетена от страната, чиито служители са нанесли

щетата, за сумите, изплатени на пострадалите или на други лица или институции, имащи право на обезщетение.

5. Без да се засяга упражняването на правата спрямо трети страни и независимо от задължението за поправянето на щети според второто изречение на параграф 4, в случая, предвиден в първото изречение на параграф 4, всяка от страните се въздържа от искане на обезщетения за сумата на щетите, които е понесла от другата страна.
6. В хода на работата си служителите в командировка на територията на другата страна се третират по същия начин като служителите на тази държава, що се отнася до нарушенията, извършени от или срещу тях.

Глава 4 Изплащане на вземания

Член 24 Изплащане на вземания

1. По искане на молещата страна, замолената страна пристъпва към изплащането на вземания, за които се отнася настоящото споразумение по същия начин, както и за собствените си вземания.
2. Искането за изплащане на вземане се придружава от официално копие или заверено копие на правния инструмент, позволяващ прилагане („Vollstreckungstitel“), издаден от молещата страна, и, когато е възможно, оригинала или заверено копие на други необходими за изплащането документи.
3. Замолената страна предприема предпазителни мерки, за да осигури изплащането на вземането.
4. Органът на замолената страна превежда на органа на молещата страна сумата на изплатеното вземане. В съгласие с молещата страна този орган може да приспадне процент, съответстващ на понесените от него административни разходи.
5. Независимо от параграф 1, не е задължително вземанията, които трябва да се изплатят, да имат същия приоритетен статут като вземанията, възникващи в замолената страна.

Дял III ПРАВНА ВЗАИМОПОМОЩ

Член 25 Връзка с други споразумения

1. Целта на настоящия дял е да допълни Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 20 април 1959 г. и Конвенцията за изпиране, претърсване, изземване и конфискация на облагите от престъпления от 8 ноември 1990 г., както и да улесни прилагането им между страните.
2. Настоящият дял не представлява пречка за по-широко сътрудничество въз основа на двустранни или многостранни споразумения между страните.

Член 26 Производства, в които се предоставя правна взаимопомощ

1. Правна взаимопомощ се предоставя и когато възникне едно от следните условия:
 - а) в производства, заведени от административните органи във връзка с действия, за които се налага наказание по националното право на едната от двете или и двете страни поради това, че представляват нарушения на разпоредбите на закона и за които решението може да доведе до производство пред съд, на който са подсъдни наказателни дела;
 - б) в граждански дела, присъединени към наказателни производства, докато наказателният съд все още не е взел окончателно решение в наказателните производства;
 - в) за престъпления или нарушения, за които може да носи отговорност юридическо лице на молещата страна.
2. Помощ се предоставя и за целите на разследвания и производства за изземване и конфискация на средствата и продуктите на тези незаконни действия.

Член 27 Предаване на исканията

1. Исканията по настоящия дял се представят от органа на молещата страна или чрез съответния централен орган на замолената страна, или пряко до органа на тази страна, който има правомощието да изпълни искането на молещата страна. Органът на молещата страна и, когато е целесъобразно, органът на замолената страна изпращат копие от искането до централния си орган за информация.
2. Всички документи, свързани с исканията или изпълнението им, могат да се изпращат по същите канали. Те или поне копие от тях трябва да се изпращат пряко до органа на молещата страна.
3. Ако органът на страната, получила искането, няма правомощия да разреши предоставянето на съдействие, той препраща искането до компетентния орган.

4. Неточно изготвени или непълни искания се разглеждат, ако съдържат информацията, която е необходима, за да бъдат удовлетворени, без да се нарушава редът за последващо поправяне от органа на молещата страна. Органът на замолената страна незабавно информира органа на молещата страна за недостатъците и му дава време за отстраняването им.

Органът на замолената страна незабавно изпраща на органа на молещата страна всички други предписания, които могат да му помогнат да допълни искането си или да го разшири така, че да включи и други мерки.

5. Когато правят нотификацията, предвидена в член 41, параграф 2, страните обявяват кои са компетентните централни органи за целите на настоящия член.

Член 28 Изпращане на документи по пощата

1. Като правило, при производства за незаконни действия, обхванати от настоящото споразумение, страните изпращат пряко по пощата процедурните документи, предназначени за лица, които са на територията на другата страна.
2. Ако органът на страната, издала документите, знае или има основание да смята, че получателят разбира само друг език, документите или поне най-важните пасажии от тях се придружават от превод на този друг език.
3. Органът на изпращащата страна уведомява получателя, че никаква мярка, свързана с ограничения или наказания, не може да бъде наложена пряко от този орган на територията на другата страна.
4. Всички процедурни документи се придружават от доклад, показващ, че получателят може да получи информация от посочения в доклада орган относно своите права и задължения по отношение на документите.

Член 29 Временни мерки

1. В границите на вътрешното право и съответните си правомощия и по искане на органа на молещата страна компетентният орган на замолената страна нарежда необходимите временни мерки с цел да запази съществуващо положение, да защити застрашени законни интереси или да опази доказателства, ако искането за взаимопомощ не изглежда очевидно неприемливо.
2. Превантивно замразяване и изземване на средства, активи и облаги от престъпления следва да бъде наредено в случаите, когато се иска съдействие. Ако облагите от дадено престъпление вече не съществуват изцяло или частично, се нареждат същите мерки по отношение на активите, намиращи се на територията на замолената страна, съответстващи по стойност на въпросните облаги.

Член 30 Присъствие на органите на молещата страна

1. По искане на молещата страна замолената страна може да разреши на представители на последната да участват в изпълнението на искането за правна взаимопомощ. Тяхното присъствие не изисква съгласието на засегнатото от мярката лице.

Исканията за присъствие на такива представители не се отхвърлят, когато присъствието би могло да направи изпълнението на искането за съдействие по-ефективно за нуждите на молещата страна и следователно, би могла да бъде избегната нуждата от допълнителни искания за съдействие.

Към разрешението могат да се прилагат условия.

2. Присъстващите лица имат достъп до същите помещения и същите документи като представителите на замолената страна, чрез тях и единствено за целите на изпълнението на искането за правна взаимопомощ. По-конкретно, те имат правото да поставят или предлагат въпроси и да предлагат мерки за разследване.
3. Тяхното присъствие няма като резултат разгласяването на факти на лица, различни от тези, които са упълномощени по силата на предходните параграфи, в нарушение на съдебната поверителност или правата на засегнатото лице. Сведената до знанието на органа на молещата страна информация не може да се използва като доказателство, докато решението за предаването на свързаните с изпълнението документи не придобие силата на присъдено нещо.

Член 31 Претърсване и изземване

1. Страните не могат да обявяват за допустими искания за претърсвания или изземвания въз основа на условия, различни от следните:
 - а) пораждащото искания действие се наказва според правото на двете страни с наказание, включващо лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от най-малко шест месеца, или се наказва според правото на една от двете страни с равностойно наказание, а според правото на другата страна поради това, че представлява нарушение на законовите правила, което се преследва от административните органи, и когато решението може да доведе до производство пред съд, на който са подсъдни наказателни дела;
 - б) изпълнението на исканията е съвместимо с правото на замолената страна.
2. Исканията за целите на претърсване или изземване по въпроси, попадащи в обхвата на член 2, параграф 1, буква а), също се изпълняват от Лихтенщайн, когато пораждащото искането действие е наказуемо съгласно правото на Лихтенщайн като отклонение от данъчно облагане и молещата страна също изпълнява такива искания за същия вид действие.

3. Искания за целите на претърсването и изземването за престъпления, свързани с изпиране на пари, посочени в член 2, параграф 3, също са допустими, при условие че действията, съставляващи предикатно престъпление, са наказуеми съгласно правото и на двете страни с наказание, включващо лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от повече от шест месеца.

Член 32 Искане за банкова и финансова информация

1. Когато са изпълнени условията на член 31, замолената страна изпраща искания за съдействие за получаване и предаване на банкови и финансови данни, включващи:
- а) установяването и информация за банкови сметки, открити в банки на нейната територия и в случай, че разследваните лица са титуляри на банкови сметки, упълномощени да подписват или упражняват контрол по тях;
 - б) установяването и информация относно банкови транзакции и операции, осъществявани от, към или посредством една или повече банкови сметки или от определени лица през определен период.
2. До степента, позволена от закона, уреждащ наказателните производства за подобни вътрешни случаи, замолената страна може да нареди надзор на банковите операции, осъществявани от, към или посредством една или повече банкови сметки или от определени лица през определен период, и предаване на резултатите на молещата страна. Решението за наблюдение на транзакциите и предаване на резултатите се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на замолената страна при спазване на националното законодателство на тази страна. Данните относно наблюдението се определят по споразумение между компетентните органи на молещата и замолената страна.
3. Всяка от страните предприема необходимите мерки, за да гарантира, че финансовите институции няма да уведомят съответния клиент или трети лица, че по искане на молещата страна се изпълняват мерки или че тече разследване, в продължение на такъв период от време, който е необходим, за да не се изложат на риск резултатите.
4. Органът на издаващата искането страна:
- а) посочва основанията си да смята, че исканата информация би могла да бъде от значителна стойност за целите на разследването на престъплението;
 - б) посочва защо смята, че съответните сметки са разкрити в банките в замолената страна и доколкото е така, да посочи за кои банки би могло да се отнася това;
 - в) включва цялата налична информация, която може да улесни изпълнението на искането.

5. Страна не отказва сътрудничество по искане за правна взаимопомощ, отправено от друга страна, единствено защото информацията се съхранява от банка, друга финансова институция, определено лице или лице, което действа като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице, нито пък защото няма интерес от подобна информация.

Член 33 Контролирани доставки

1. Що се отнася до съдействието във връзка с член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), компетентният орган на замолената страна гарантира, че по искане на органа на молещата страна контролираните доставки могат да бъдат разрешени на нейната територия в рамките на наказателните разследвания на престъпления, за които се предвижда екстрадиция.
2. Решението за провеждане на контролирани доставки се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на замолената страна, при спазване на нейното национално законодателство.
3. Контролираните доставки се осъществяват съгласно предвидените в правото на замолената страна процедури. Правото за действие и за нареждане и контрол на операциите е на компетентните органи на тази страна.

Член 34 Предаване за конфискация или връщане

1. По искане на молещата страна и без да се нарушават правата на добросъвестни трети страни, замолената страна може да предоставя предмети, документи, средства или други ценности на разположение на молещата страна с оглед на връщането им на законните им собственици. Замолената страна не може да откаже да предаде средствата с единственото основание, че те отговарят на данъчно или митническо задължение.
2. Замолената страна може да откаже да върне предмети, документи, средства или други ценности преди или след предаването им на молещата страна, ако така може да бъде улеснено връщането на тези предмети, документи, средства или други ценности на законния им собственик. Правата на добросъвестни трети страни не се засягат.
3. В случай на отказ преди предаването на предметите, документите, средствата или другите ценности на молещата страна, замолената страна не упражнява право на обезпечение или друго право на възражение съгласно данъчното или митническото законодателство по отношение на тези изделия. Отказ като посочения в параграф 2 не засяга правото на замолената страна да събира данъци или мита от законния собственик.

Член 35 Ускоряване на съдействието

1. Органът на замолената страна изпълнява искането за правна взаимопомощ възможно най-бързо, като взема предвид, доколкото е възможно, всички

процедурни срокове и другите срокове, посочени от органа на молещата страна. Тази страна обяснява причините за поставения срок.

2. Ако искането не може да бъде изпълнено или не може да бъде изпълнено изцяло съгласно изискванията на органа на молещата страна, органът на замолената страна незабавно го информира и му посочва условията, при които изпълнението на искането би могло да стане възможно. Когато е необходимо, органите на молещата и замолената страни могат след това да договорят по-нататъшните действия във връзка с искането, като подложат тези действия на изпълнението на посочените условия.

Ако може да се предвиди, че поставеният от органа на молещата страна срок за изпълнението на искането не може да се спази и ако в причините, упоменати във второто изречение на параграф 1, изрично се посочва, че всяко забавяне ще доведе до значително нарушение на воденото от този орган производство, органът на замолената страна незабавно посочва предполагаемото време, необходимо за изпълнението на искането. Органът на молещата страна незабавно посочва дали въпреки това искането следва да бъде потвърдено. Органите на молещата и замолената страни могат впоследствие да договорят по-нататъшните действия, които да се предприемат във връзка с искането.

Член 36 Използване на информация и доказателствени материали

Информацията и доказателствените материали, предадени в хода на процедурата на оказване на съдействие, могат да се използват за следните цели, в допълнение на целите на процедурата за оказване на съдействие, за която са поискани:

- а) в наказателни производства в молещата страна срещу други лица, които са участвали в извършването на престъплението, за което е оказана помощта, при условие че взаимопомощта би могла да се осъществи и по отношение на тези лица. В такъв случай молещата страна информира замолената страна за такова ползване.
- б) когато фактите, на които се основава искането, представляват друго престъпление, за което също би могло да бъде оказано съдействие;
- в) в производства за конфискацията на средства и облаги от престъпления, за които би могло да бъде оказано съдействие, и в производства за щети по отношение на факти, за които е оказано съдействие.

Член 37 Предаване по собствена инициатива

1. В границите на вътрешното право и своите правомощия съдебните органи на коя да е от страните могат по собствена инициатива да предават на съдебните органи на друга страна информация или доказателствени материали за незаконни действия, предмет на настоящото споразумение, когато считат, че тази информация или доказателствени материали биха могли да помогнат на органа на получаващата ги страна в предприемането или провеждането на разследвания или производства, или биха могли да доведат до искане за правна взаимопомощ от тези органи.

2. Органът на предаващата информацията страна може, в съответствие с вътрешното право, да налага условия за използването на информацията от органа на получаващата я страна.
3. Всички органи на страните са обвързани от тези условия.

ДЯЛ IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 38 Съвместен комитет

1. Създава се съвместен комитет, който отговаря за правилното прилагане на настоящото споразумение. За тази цел той прави препоръки и взема решения, предвидени в настоящото споразумение, или с оглед установяване на практически условия за прилагане на споразумението. Той наблюдава също така прилагането на споразумението.
2. Съвместният комитет се състои от представители на всички страни, а именно Европейския съюз, държавите-членки и Княжество Лихтенщайн. Той приема свой процедурен правилник, който включва разпоредби, уреждащи свикването на заседания, назначаването на председател и определянето на неговите функции. Съвместният комитет прави препоръките си и взема решенията си с единодушие.
3. Съвместният комитет заседава, когато е необходимо, но не по-малко от веднъж годишно. Всяка от страните може да поиска свикване на заседание.
4. Съвместният комитет може да взема решения за създаването на работни или експертни групи, които да го подпомагат при изпълнението на неговите задачи.
5. Съвместният комитет може да взема решения по технически адаптации, отразяващи развитието на правото на Съюза по въпроси на административната взаимопомощ. Ако такова решение може да бъде задължително за коя да е от страните едва след изпълнението на нейните конституционни изисквания, решението влиза в сила на първия ден от втория месец след последната нотификация за изпълнението на тези конституционни изисквания, освен ако съвместният комитет не е решил друго.
6. Ако някоя от страните поиска споразумението да бъде преразгледано, тя отправя предложение пред съвместния комитет, който прави препоръки, а именно за започване на преговори.

Член 39 Уреждане на спорове

1. Всяка от страните може да оспори пред съвместния комитет въпрос във връзка с тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, особено ако счита, че друга страна системно не предприема действия по отправените ѝ искания за сътрудничество.
2. Съвместният комитет полага усилия за решаването на спора възможно най-бързо. Той получава цялата съответна информация, която ще му помогне да разгледа в подробности ситуацията, за да определи удовлетворително решение. За тази цел той разглежда всички възможности за запазване на правилното прилагане на настоящото споразумение.

Член 40 Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага в Княжество Лихтенщайн и на териториите, за които се прилагат Договорите, на които се основава Европейският съюз, съгласно предвидените в тези Договори условия.

Член 41 Влизане в сила

1. Настоящото споразумение се сключва за неопределен срок.
2. То се ратифицира или одобрява от страните съгласно съответните им процедури. Споразумението влиза в сила на първия ден от втория месец след последната нотификация за инструментите на ратификация или одобрение.
3. Нотификациите се изпращат до генералния секретар на Съвета на Европейския съюз, който е депозитар на настоящото споразумение.
4. До влизането в сила на настоящото споразумение дялове I, II и IV се прилагат временно между Европейския съюз и Княжество Лихтенщайн на реципрочна основа, при условие че всички страни са подписали споразумението, от първия ден от месеца след нотифицирането от Княжество Лихтенщайн за инструмента за ратификация, доколкото те се отнасят до:
 - доходи, които влизат в обхвата на данъчното облагане върху спестявания, определено в Споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, предвиждащо мерки, равносилни на посочените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания, подписано на 7 декември 2004 г.,
 - обмена на информация и взаимопомощта в борбата с измамите и другите незаконни дейности в областта на традиционните собствени ресурси и средствата на Общността.
5. До влизането на настоящото споразумение в сила, по време на нотификацията, посочена в параграф 2 или по всяко време след това, всяка от страните може да декларира, че се счита за обвързана от споразумението в отношенията си с всяка друга страна, която е направила същата декларация. Тези декларации влизат в сила деветдесет дни след датата на получаването на нотификацията.

Член 42 Денонсиране

Европейският съюз, действащ от свое име и от името на своите държави-членки, или Княжество Лихтенщайн могат да денонсират настоящото споразумение, като уведомят другата страна за решението си. Денонсирането на споразумението влиза в сила шест месеца след датата на получаване на нотификацията за денонсирането.

Член 43 Временно прилагане

Разпоредбите на настоящото споразумение се прилагат за искания:

- а) по отношение на действия, обхванати от член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква а) за незаконните действия, извършени най-малко шест месеца след подписването му; и
- б) по отношение на действия, обхванати от член 2, параграф 1, буква б) и член 2, параграф 1, буква г) във връзка с член 2, параграф 1, буква б) за незаконните действия, извършени най-малко една година след подписването му;
- в) по отношение на действия, обхванати от член 2, параграф 1, буква в) за целия данъчен период, започващ след подписването на споразумението. Първите искания могат да се отправят след 1 януари 2011 г.

Член 44 Разширяване на споразумението за новите държави-членки на ЕС

1. Всяка държава, която стане държава-членка на Европейския съюз, става страна по настоящото споразумение, като нотифицира писмено Секретариата на Съвета.
2. Автентичността на текста на споразумението на езика на новоприсъединената държава-членка, определен от Съвета на Европейския съюз, се удостоверява с размяна на писма между Европейския съюз и Княжество Лихтенщайн. Текстът се счита за автентичен по смисъла на член 45.
3. Настоящото споразумение влиза в сила по отношение на всяка нова държава-членка на Европейския съюз, която се присъедини към него, деветдесет дни след получаване на инструмента за присъединяване, или на датата на влизането му в сила, ако все още не е влязло в сила след изтичането на този деветдесетдневен срок.
4. Ако настоящото споразумение все още не е влязло в сила, когато новоприсъединената държава нотифицира своя инструмент за присъединяване, се прилага член 41, параграф 4.

Член 45 Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки, шведски език, като всички текстове са еднакво автентични.

Подписи

Съвместни декларации на страните:

Съвместна декларация на страните по Член 17, параграф 2

Страните се договарят, че в член 17, параграф 2 от споразумението понятието „средства за разследване“ включва разпитите на лица, претърсването на помещения и превозни средства, копирането на документи, искането за информация и изземването на предмети, документи и ценности.

Съвместна декларация на страните по Член 18, параграф 2

Страните се договарят, че член 18, параграф 2, втора алинея от споразумението означава също, че присъстващите лица могат да бъдат упълномощени по-специално да задават въпроси и да предлагат мерки за разследване.

Съвместна декларация на страните по член 20а

Страните се договарят относно прилагането на член 20а за формата и съдържанието на исканията за помощ по данъчни въпроси, че бележките по типовото споразумение на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси ще бъдат източник на тълкуване.

В тази връзка, въпреки че член 20а, букви от а) до и) съдържа важни процедурни изисквания, целящи избягване на претърсвания в търсене на доказателства, които не са били предварително определени (fishing expeditions), те трябва да се тълкуват свободно, за да не се възпрепятства ефективният обмен на информация. По-специално когато страна иска информация за дадена сметка, но самоличността на титуляря на сметката не е известна, изискванията на член 20а, буква а) могат да се изпълнят, като се предостави номерът на сметката или подобна идентифицираща информация.

Съвместна декларация на страните по член 24

Страните се договарят, че органите на молещата страна ще потвърдят, че искането им се отнася до вземане, попадащо в обхвата на настоящото споразумение. Правилата за това потвърждение и за съдействието за изплащане на вземания ще бъдат приети от съвместния комитет, посочен в член 38.

Съвместна декларация на страните по Член 31, параграф 2

Страните отбелязват, че „отклонение от данъчно облагане“ съгласно правото на Лихтенщайн трябва да се разбира като отклонение от данъци съгласно член 75 от Закона за данъка върху добавената стойност на Лихтенщайн от 16 юни 2000 г.

Съвместна декларация на страните по Член 38, параграф 5

Страните се договарят, че всяка страна може да предава на съвместния комитет съответна информация относно развитието на сътрудничеството ѝ с трети страни по отношение на по-нататъшната борба с измамите и другите незаконни действия във вреда на обществените финансови интереси, която съвместният комитет може след това да разглежда, с цел да усъвършенства доброто функциониране на сътрудничеството между страните.

Съвместна декларация на страните по Член 11, параграф 2

Отвъд обхвата на настоящото споразумение страните декларират своята готовност да разглеждат искания от друга страна за договаряне на всеобхватни двустранни споразумения за отстраняване на двойното данъчно облагане.

Без да се засяга член 39 от настоящото споразумение, страните разглеждат начини за разрешаване на спорове в областта на прякото данъчно облагане.

Съвместна декларация на страните по Член 12, параграф 1

Страните се договарят относно прилагането на член 12, параграф 1 разходите, че бележките, които са част от типовото споразумение на ОИСР за обмен на информация по данъчни въпроси, ще бъдат източник на тълкуване. Разходите, които могат да възникнат в нормалния ход на управление на националните данъчни закони на замолената страна, обикновено се очаква да бъдат поети от питащата страна, ако тези разходи са направени с цел да се даде отговор на искане за информация. Тези разходи обикновено покриват рутинни задачи, като получаване и предоставяне на копия на документи.

Член 12, параграф 1 не засяга съществуващите или бъдещи двустранни споразумения между държавите-членки и Княжество Лихтенщайн, ако тези двустранни споразумения не засягат въпроса с поделянето на разходите или ако съдържат различни разпоредби.

Съвместна декларация на страните относно преразглеждането

Доколкото е подходящо, страните ще преразгледат настоящото споразумение, вземайки предвид постигнатото сътрудничество по споразумения, сключени между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и другите държави от ЕАСТ, както и Андора, Мароко и Сан Марино, от друга страна.

Съвместна декларация на страните относно недискриминацията

Страните потвърждават ангажимента си да спазват принципа на недискриминация, изразен в Споразумението за Европейското икономическо пространство, вземайки предвид обхвата на сътрудничеството за постигането на определената в член 1 цел.